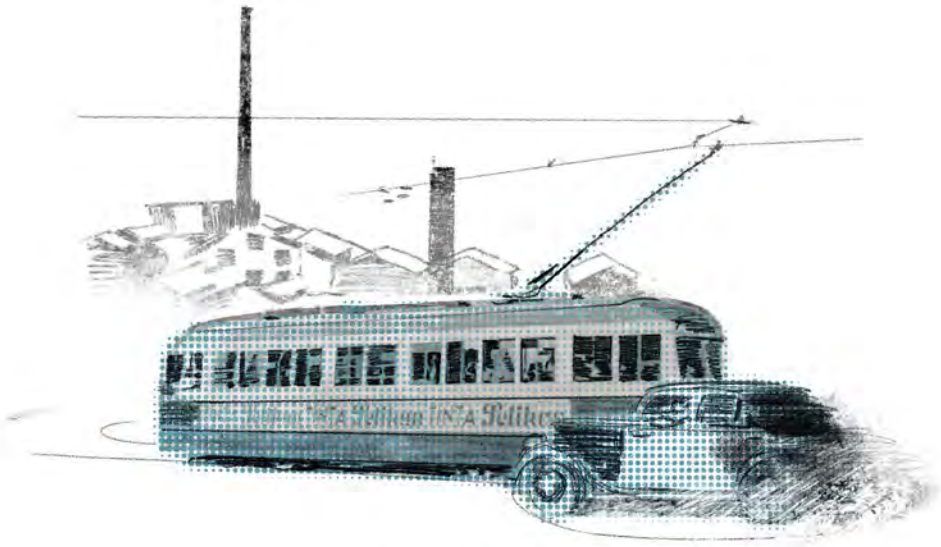

Capítol 1.

La ciutat.

NOTICIARIO
Y
DOCUMENTALES
CINEMATOGRAFICOS
NO-DO
PRESENTA

"EN LA PLAZA DE SAN JAIME DE BARCELONA, MARCO INCOMPARABLE DE LA CONCENTRACIÓN DE LAS FALANGES JUVENILES DE FRANCO..."

"EL PARQUE DE ATRACCIONES DEL TIBIDABO CONSTITUYE UN PEQUEÑO PARAÍSO, ESPECIALMENTE PARA LA CHIQUILLERÍA."

"PERROS DE TODO PELAJE Y CONDICIÓN HAN PARTICIPADO EN LA COMPETICIÓN CANINA DEL PARQUE DEL TURÓ, DEDICADA A PREMIAR LA BELLEZA DEL MEJOR AMIGO DEL HOMBRE."

Barcelona, finals de 1950. Això no ho expliquen al NO-DO, però és una ciutat fosca, tètrica i mal il·luminada, amb restriccions que limiten l'electricitat a unes quantes hores al dia.

Una ciutat amb greus problemes d'habitatge, amb molts pisos sobreocupats i en la qual proliferen els barris de barraques...

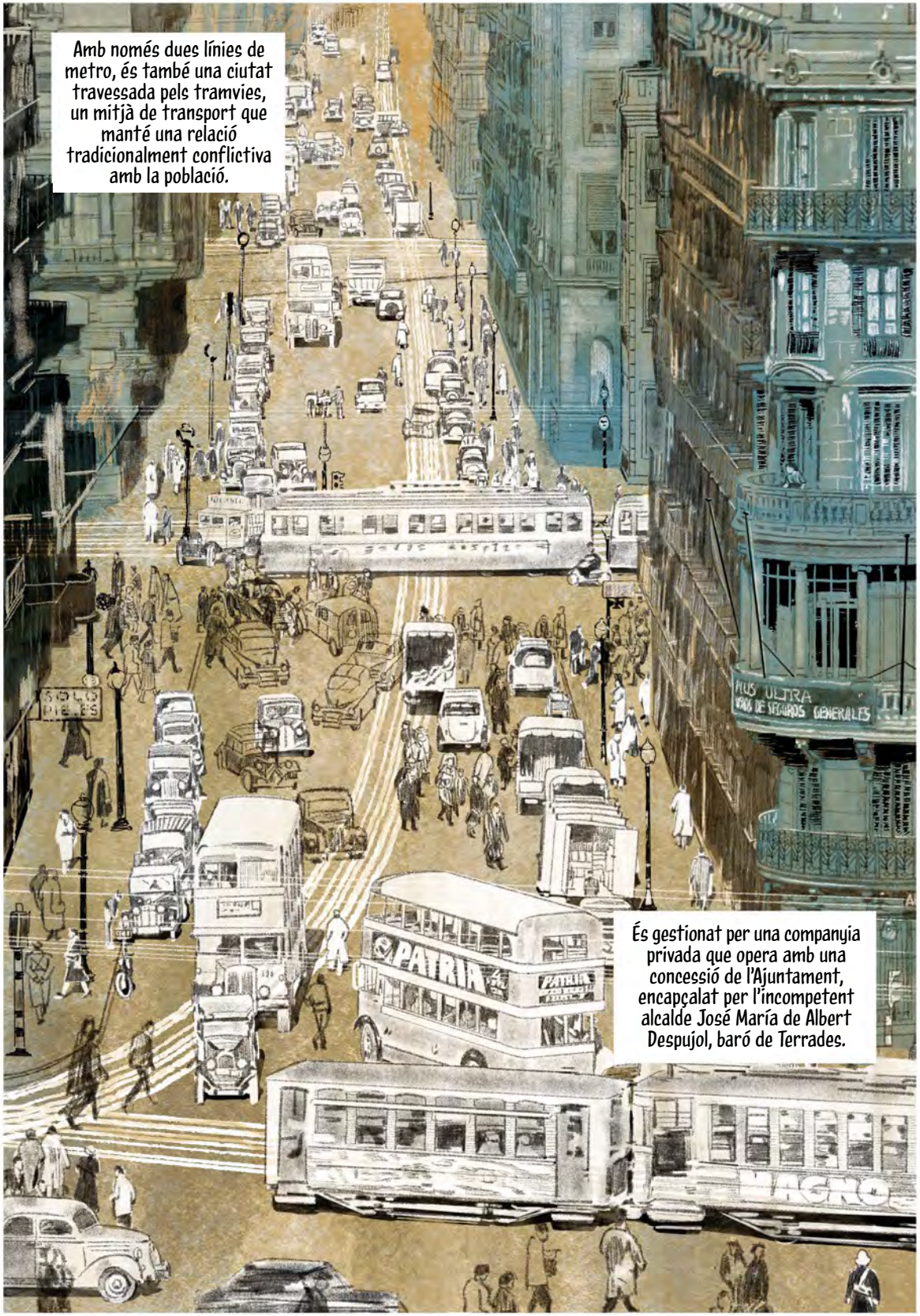
...contrasta amb una altra Barcelona que no amaga la seva opulència.

Una ciutat en què els preus dels productes bàsics són molt alts, i els salaris, molt baixos; les jornades laborals són llargues i molta gent sobreviu fent més d'una feina.

Els aliments encara estan racionats, tret que es comprin al mercat negre.
ALTRE COP CIGRONS I MONIATOS?
ÉS EL QUE HI HA. PER MOLTA FE QUE TINGUI, ENCARA NO HE APRÈS A MULTIPLICAR ELS PANS I ELS PEIXOS...

En aquells moments, la cara visible del franquisme a Barcelona és el governador civil Eduardo Baeza Alegría: un home de missa diària, procedent dels sectors catòlics més integristes.
Té pocs partidaris: el gruix de la població el considera corrupte, frívol i responsable de la repressió, mentre que per als falangistes és massa moderat, sense conviccions fermes. Potser han estat aquests els qui, per desprestigiar-lo, han fet córrer que està embolicat amb la vedet Carmen de Lirio.

Amb només dues línies de metro, és també una ciutat travessada pels tramvies, un mitjà de transport que manté una relació tradicionalment conflictiva amb la població.
PLUS ULTRA
SOLO DIESEL
PATRIA
MAGNO
És gestionat per una companyia privada que opera amb una concessió de l'Ajuntament, encapçalat per l'incompetent alcalde José María de Albert Despujol, baró de Terrades.

Així, els tramvies ofereixen un molt mal servei: van plens de gom a gom de gent, els vagons estan atrotinats i tenen goteres, els conductors són malcarats...

ANEM COM SARDINES!

JA NO HI CAP NINGÚ MÉS!

EP!

Els accidents i els atropellaments estan a l'ordre del dia a causa de l'excés de velocitat i del mal estat dels frens: només l'any 1950 hi ha hagut 21 morts i 491 ferits!

Tot i la connivència de la premsa amb la dictadura, hi ha algunes veus que de tant en tant denuncien la situació; és el cas de Néstor Luján, des de la revista *Destino*.

"La obra de la Compañía de Tranvías es una obra de obstrucción, de pasividad, de intereses mezquinos y particulares".

"Si alguna vez hubiera de hacerse un resumen de los principales impedimentos que ha tenido Barcelona para ponerse a la altura de las primeras ciudades europeas, los balances de la Compañía de Tranvías jugarán un papel importante en dicho resumen".

Els qui tenen una relació curiosa amb els tramvies són les criatures, que es diverteixen intentant treure els tròleis de la catenària o que s'hi pengen al costat de les rodes per viatjar de franc.
P. PALACIO
P. TETUAN

ALGÚ TÉ UNA MONEDA?
JO US ACOMPANYO, PERÒ PREFEREIXO GUARDAR LA QUE TINC PER LLOGAR EL *PULGARCITO*.
Un altre joc infantil habitual és posar monedes a les vies perquè el vagó les aixafi.

TONI, PUJA A SOPAR D'AQUÍ A DEU MINUTS.
TAMBÉ HI HAURÀ FARINETES COM AHIR?

COM ANEM, ENRIQUETA?
HOLA, MARIA!
DONCS MIRA, ANEM FENT COM PODEM...

D'ENÇÀ QUE VA MORIR EL MEU MARIT I HE HAGUT DE PUJAR EL TONI TOTA SOLA, LES COSES NO SÓN FÀCILS.
TOT ESTÀ CADA DIA MÉS CAR...
SÍ... M'HAN DIT QUE AL MERCAT NEGRE EL QUILO D'ARRÒS JA COSTA 11 PESSETES...

I ENCARA SORT QUE, A MÉS DE LA JORNADA A LA FÀBRICA, M'HA SORTIT UNA FEINETA PER FER BRODATS.

PERÒ... I TU? ET VEIG MOLT CONTENTA...
SÍ, BÉ..., PRECISAMENT ARA HE QUEDAT AMB L'IGNASI, EL MEU PROMÈS.
ÉS MOLT BON NOI, PERÒ TÉ UN DEFECTE: ÉS MOLT IMPUNTUAL! AIXÒ EM TREU DE POLLEGUERA.

BON DIA, SENYORES!
BON DIA, PEP!

AQUEST TAMBÉ ESTÀ CONTENT.
SEMBLA QUE, GRÀCIES A LES CONEIXENCES DEL SEU PARE, HA COMENÇAT A TREBALLAR D'APRENENT EN UN DIARI.
SENSE COBRAR RES, ÉS CLAR.

BUF! ELS DIARIS...
NOMÉS ESCRIUEN EL QUE ELS DEIXEN, QUE ÉS NO RES.
JA HO POT BEN DIR.
EN FI, MARXO! NO SIGUI CAS QUE L'IGNASI ARRIBI AMB PUNTUALITAT, PER UNA VEGADA A LA VIDA...

UN ALTRE COP TARD!
PERDONA, PERDONA!

LA CULPA ÉS DEL TRAMVIA...
SAPS QUAN SURTS DE CASA, PERÒ MAI QUAN HI ARRIBES.
JA, JA...

ESTUDIANT FILOSOFIA I LLETRES JA ET PODRIES INVENTAR UNA EXCUSA MÉS IMAGINATIVA...
NO, DONA, NO!

ANEM AL CINEMA? HAN ESTRENAT *LA JUNGLA DE ASFALTO*.
AIXÒ SI NO HI HA TALLS DE CORRENT, ÉS CLAR.
O ANEM A PRENDRE UN CAFÈ I PROU? DEMÀ AL MATÍ TINC CLASSE.